

ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ

ΤΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΝΟΜΩΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ.

ΑΠΟ ΕΤΟΥΣ 1833—1842.

Τ Ο Μ Ο Σ Α΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

1866.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1833

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, 16 Φεβρουαρίου.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Β Ω Ι Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς Ἑλληνας.

Ἕλληνες!

Προσκεκλημένος ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἐνδόξων καὶ μεγαλοψύχων μεσιτῶν, διὰ τῆς κραταιᾶς βοηθείας τῶν ὁποίων ἀπεπερατώσατε ἐνδόξως τὸν τῆς καταστροφῆς πόλεμον τὸν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ παρεκτανθέντα, προσκεκλημένος προσέτι καὶ ἀπὸ τὴν ἰδίαν σας ἐλευθέρην ἐκλογὴν, ἀναβαίνω εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἐκπληρώσω ὅσας ὑποχρεώσεις ἀνέλαβα δεχθεὶς τὸ προσφερθὲν μοι Βασιλικὸν στέμμα, τόσον πρὸς ἐσᾶς, ὅσον καὶ πρὸς τὰς μασιτευσάσας Μεγάλαις Δυνάμεις.

Διὰ μακροῦ καὶ φονικοῦ πολέμου, θυσιάζοντες ἐκουσίως τὰ μέγιστα καὶ πολυτιμώτατα ἀγαθὰ σας, ἀνεκτήσατε τὴν πολιτικὴν σας ὑπαρξίν καὶ ἀνεξαρτησίαν, τὸν θεμελιώδη ὅρον τῆς εὐτυχίας καὶ εὐημερίας παντὸς ἔθνους, καὶ διὰ τῆς ἡρωϊκῆς σας εὐτολμίας ἀνεδείχθητε ἄξιοι ἀπόγονοι τῶν μεγάλων προγόνων σας, τῶν ὁποίων ἡ δόξα ἀπὸ τὸ σκότος τῶν ἀρχαιστάτων αἰώνων μέχρι τοῦδε διαυγάζει μὲ ἀπαραμειώτον λαμπρότητα· ἀλλ' ἔως τώρα στερεισθεὶ ἀκόμη τοὺς καρπούς τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀγώνος σας. Οἱ ἀγροὶ σας εἶναι ἐρημωμένοι, ἡ βιομηχανία σας ἀπονεκρωμένη, τὸ ἐμπόριόν σας, τὸ ἄλλοτε τόσον ἀκμάζον, εἰς πτώσειν. Εἰς μάτην ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς εἰρήνης ἐπερίμεναν αἱ τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι τὴν ὥραν, καθ' ἣν ἤθελε ταῖς συγχωρηθῆναι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ἀρχαίαν πατρίδα των. Τὸν τόπον τοῦ δεσποτισμοῦ κατέλαβεν ἡ ἀναρχία, ἡ ὁποία πλήττει τὰ νωτὰ σας ἀπαθρῶπως μὲ τὴν αἰμοσταγῆ μᾶστιγιά της. Καὶ ὅτι καλὸν ὁ ἔρωσ τῆς πατρίδος ἀπέκτητε διὰ ὅσας, διὰ τοῦ πλέον εὐγενούς ἐθνουσιασμοῦ, τὸ ἀφανίζει ἡ ἐσωτερικὴ διχόνοια διὰ τοῦ πλέον ἐδελυροῦ ἐγωϊσμοῦ.

Τὸ νὰ δώσω τέλος εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν, καθ' ἣν διὰ τῆς φθοροποιοῦ ἀλληλομαχίας καταναλίσκονται αἱ πρώτισται δυνάμεις, τὸ νὰ συγκεντρώσω εἰς τὸ ἐξῆς πᾶσαν σπουδὴν εἰς

ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν, τὸν τῆς ἀκμῆς, τῆς εὐδαιμονίας καὶ δόξης τῆς πατρίδος σας, ἀποκατασταθείσης ἤδη καὶ ἐδικῆς μου, τὸ νὰ ἐξαλείψω προσέτι κατ' ὀλίγον διὰ τῆς εὐλογίας τῆς εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηριώδους ἐπιβροχῆς τῆς κοινῆς εὐταξίας, τὰ πολυάρθματα τῶν προτέρων καὶ ἐσχάτων δυστυχημάτων ἔχνη, τὰ ὁποῖα καλύπτουσι τὴν τόσον ὠραίαν καὶ ἀπὸ τὴν φύσιν τόσον πλουσίως προικισμένην γῆν σας, τὸ νὰ λάβω εἰς σκέψιν τὰς ὑπὲρ πατρίδος θυσίας σας καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις σας, τὸ νὰ ὑπεπασπισθῶ μὲ τὴν αἰγίδα τοῦ νόμου καὶ τῆς δικαιοσύνης τὰ πρόσωπά σας καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν σας ἀπὸ τὸ αὐθίκετον καὶ τὴν ἀκολασίαν, καὶ δι' ὠρίμων καὶ σταθερῶς θεμελιωμένων θεσμοθεσιῶν, ἀναλόγων μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ μὲ τὰς δικαίας εὐχὰς τοῦ ἔθνους, νὰ σᾶς προμηθεύσω τὰ ἀγαθὰ μιᾶς ἀληθοῦς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία δὲν εὐρίσκεται παρὰ ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῶν ὁμίμων, καὶ οὕτω νὰ φέρω εἰς πέρας τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, τοῦτο εἶναι, ὦ Ἕλληνες, τὸ ἐνδοξὸν μὲν, ἀλλὰ δυσχερὲς ἔργον, τὸ ἵποῖον ἀνεθέμην εἰς ἐμαυτὸν, καὶ χάριν τοῦ ὁποίου προθύμως θυσιάζω τὸν εἰς τὴν πατρίδα μου γῆν εὐφρόσυνον καὶ εὐδαίμονα εἶον, τρέφων τὸ ἴδιον αἶσθημα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κινούμενος ὁ Βασιλεὺς ὁ πατὴρ μου, πρῶτος μεταξὺ ὄλων τῶν Μοναρχῶν, σὺς ἔδωκε χεῖρα βοηθείας εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἡρωϊκὸν σας ἀγῶνα.

Μὲ πλήρη πεποίθησιν ἀποτείνω τὴν φωνὴν μου πρὸς ἐσᾶς, Ἕλληνες, καὶ ζητῶ ν' ἀφιερῶσθε μοναδικῶς εἰς τὸ ἐξῆς, ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ, τὰς δυνάμεις σας ἐκ συμφώνου μὲ ἐμὲ εἰς τὸ κοινὸν καλὸν, καὶ νὰ μὴ στερῆχητέ ποτε νὰ ἀφανισθῶσιν, ἐν τῷ μέτῳ τῶν σπασμῶν καὶ τῶν σπαραγμῶν τῶν ἐμφυλίων διχονοιῶν καὶ τῆς ἀναρχίας, τὰ ἀγαθὰ, ὅσα ἀπέκτησατε διὰ τῆς ἀνδρείας σας, διὰ τῆς εἰς τοὺς κινδύνους καρτερίας σας, διὰ τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτός σας, καὶ διὰ τοῦ θάρρους σας εἰς τὴν θεῖαν Πρόνοιαν, οὐδέ νὰ καταδεχθῆτε νὰ σπικλωθῆ ἀπὸ τὰς παραφροσὰς τῶν χαμερπῶν παθῶν τὸ ὄνομά σας, τοῦ ὁποίου τόσαι ἡρωϊκαὶ πράξεις ἐγγυῶνται τὴν ἀθανασίαν. Ὅσον μεγάλοι καὶ ἂν ἦναι οἱ ἀγῶνες, τοὺς ὁποίους ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν ὁ ὑψηλὸς οὗτος σκοπός, ἡ ἐπιτυχία του μόνη θέλει μᾶς εἶναι πλουσιωτάτη ἀνταμοιβή.

Ἀναβαίνων τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος, δίδω τὴν πάνδημον ἐ-

βαίωσιν τοῦ νὰ προστατεύω εὐσυνειδήτως τὴν θρησκείαν σας, νὰ διατηρῶ πιστῶς τοὺς νόμους, νὰ διανέμηται ἡ δικαιοσύνη πρὸς ἓνα ἕκαστον, καὶ νὰ διαφυλάττω ἀκέραια διὰ τῆς θείας βοήθειας ἐναντίον ὁποιοῦδήποτε τὴν ἀνεξαρτησίαν σας, τὰς ἐλευθερίας καὶ τὰ δικαιώματά σας.

Ἡ πρώτη μου φροντίς θέλει εἶναι ἡ ἀνθρώπις καὶ στερεώσις τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, ὥστε νὰ ἀπολαμβάνη καθεὶς ἐξ ἑσῶ ἀνενοχλήτως καὶ ἀνεπηρέαστως νόμιμον ἀσφάλειαν. Παράδιδων εἰς τὴν λήθην τὰς εἰς τὸ παρελθὸν πολιτικὰς παραφορὰς, περιμένω πεπιθότως, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν, ὃ Ἕλληνας, νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν προσήκουσαν ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τὰς ἐπιτετραμμένας τὴν τούτων ἐκτέλεσιν, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰρηνικῶς εἰς τὴν ἐστίαν του. Τοιοῦτοτρόπως ἐλπίζω μετὰ θεσασίτητος, ὅτι θέλω ἰδεῖ ἑμαυτὸν ἀπῆλλαγμένον τῆς θλιβερᾶς ἀνάγκης τοῦ νὰ κάμω νὰ καταδιωχθῶσι μετ' ὅλην τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων οἱ ταραττοντες τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ οἱ ἀποστάται.

Εἶθε ἡ θεία πρόνοια νὰ εὐλογῆται τοὺς κοινούς ἡμῶν ἀγῶνας, καὶ νὰ εὐδοκῆσῃ νὰ ἐπανακάσῃ λαμπρότερον ὁ ὠραῖος οὗτος τόπος, ὅστις καλύπτει τὴν κόριν τῶν μεγίστων ἀνδρῶν καὶ τῶν μεγίστων πολιτῶν, τῶν ὁποίων οἱ ἀρχαῖοι χρόνοι ἀποτελοῦσι μίαν τῶν ὠραιότερων ἐποχῶν τῆς ἱστορίας, καὶ τοῦ ὁποίου τόπου οἱ κάτοικοι εἰς τοὺς τελευταίους καιροὺς ἀπέδειξαν εἰς τοὺς συγχρόνους των, ὅτι ὁ ἠρωϊσμός καὶ τὸ εὐγενὲς φρόνημα τῶν ἀθανάτων προγόνων των δὲν ἀπεσβέσθησαν ἀπὸ τὰς καρδίας των.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ, τῆ 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρ.) 1833.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία.

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, Εἶδεκ.

Ἀριθ. 2.

ΟΘΩΝ.

ΕΛΕΘΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπερσάσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθ. 1. Ὅλοι οἱ φέροντες τὴν ἡμετέραν ὑπογραφήν νόμοι καὶ διατάγματα, ὅλοι αἱ δημοσιότητες, χρήσονται διατάξεις καὶ διακηρύξεις τῶν ἡμετέρων ὑπουργείων, ἐτι δὲ αἱ περὶ διορισμῶν καὶ προβιβασμῶν εἰς τὰς δημοσίους ὑπηρεσίας, καὶ αἱ περὶ παραιτήσεων εἰδοποιήσεις, θέλουν δημοσιεύεσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ μιᾶς ἐπισήμου ἐφημερίδος, ἣτις θέλει φέρει τὸ ὄνομα ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐκδίδεσθαι ὑπὸ τὴν ἐφορίαν τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

2. Ἡ ἐφημερίς αὕτη τῆς Κυβερνήσεως θέλει εἶσθαι τοῦ λοιποῦ τὸ μόνον ὄργανον, διὰ τοῦ ὁποίου θέλουν γνωστοποιεῖσθαι ὅλοι οἱ νόμοι, διατάγματα καὶ διακηρύξεις, ὡς τὸ ἄρθρον 1.

Ταῦτα πάντα θέλουν ἔχει ὑποχρεωτικὴν δύναμιν δι' ὅλους τοὺς κατοίκους μιᾶς ἐπαρχίας, ἀφ' ἧς ἡμέρας γνωστοποιηθῶσιν εἰς αὐτοὺς, διὰ τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ὅλοι αἱ ἀρχαὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν κοινοτήτων τοῦ ἡμετέρου Βασιλείου ὀφείλουν νὰ ἔχωσι τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκάστος Διοικητὴς θέλει δηλώσει τὸ ποσὸν τῶν ἀναγκαζούντων εἰς τὸ τμήμα του σωματίων τῆς ἐφημερίδος, καὶ λαμβάνων αὐτὰ ἀπὸ τὸν ἐκδότην, θέλει φροντίζει διὰ τὴν ταχίστην διανομὴν των.

Οἱ δημογέροντες ἐκάστης κοινότητος ὀφείλουσι νὰ δημοσιεύω-

σιν ἀμέσως εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιφέρειας των τὰ εἰς ἕκαστον φύλλον ἐνδιαλαβανόμενα.

4. Ἡ ἐφημερίς θέλει ἀποτελεῖ μέρος τῶν ἀρχείων ἐκάστης ἀρχῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν κοινοτήτων· ἐπομένως θέλουν κρατεῖ σειρᾶν ὄλων τῶν ἐκδιδομένων φύλλων, τὰ ὁποῖα θέλουν συσσωματωθῆσαι εἰς βιβλίον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, καὶ θέλουν ἐναποταμιεύεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα.

Ὁ ἀρχειοφύλαξ ἐκάστης ἀρχῆς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν φύλλου.

5. Τὰ διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀναγκαζούντα ἐξόδα θέλουν γίνεσθαι ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ θέλει δοθῆ ἡ ἀνάλογος πίστωσις εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

6. Ἡ ἐφημερίς, ὃ Ἑλλητικὸς Μηνύτωρ, ἣτις ἐξεδίδετο ἄχρι τοῦδε, θέλει παύσει ἀπὸ τὴν σήμερον.

7. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 1—13 Φεβρουαρίου 1833.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ARMANSPERG Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, Εἶδεκ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἀρ. ἐγκυκλίου 62.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτ. Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας

Πρὸς τοὺς ἐκτάκτους διοικητὰς, διοικητὰς καὶ τοποτηρητὰς
τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀρ. 2 ὑψηλοῦ Βασιλικῆς διατάγματος ἐκδίδεται τοῦ λοιποῦ ἐφημερίς ὑπὸ τὸ ὄνομα, ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Δι' αὐτῆς θέλουν δημοσιεύεσθαι ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διάφορα Βασιλικὰ διατάγματα, καθὼς καὶ αἱ διατάξεις καὶ διακηρύξεις τῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας, ἐτι δὲ καὶ αἱ εἰδοποιήσεις περὶ διορισμῶν, προβιβασμῶν καὶ παραιτήσεων ἐκ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Ἡ διαταγὴ τῆς Α. Μ. τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Κυρίου καὶ Μονάρχου εἶναι νὰ γίνωνται γνωστὰ ὅλοι αἱ ἐπίσημοι αὐταὶ πράξεις εἰς ἅπαντας τοὺς πιστοὺς ὑπηκόους τοῦ Βασιλείου. Ἀνάγκη λοιπὸν πᾶσα, τὰ φύλλα τῆς ῥηθείσης ἐφημερίδος νὰ διανεμῶνται ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ τμήματός σας μετ' ἡ ἀναλογίαν, ἣτις ὑπόσχεταί τὸ ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα.

Προσκαλεῖσθε, Κύριοι, ἀνευ ἀναβολῆς νὰ ἀναφέρητε εἰς τὴν Γραμματείαν ταύτην ὅσα ἀντίτυπα ἀπαιτοῦνται διὰ τὰς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας κοινότητας.

Ἡ ἐφημερίς αὕτη θέλει ἀποτελεῖ μέρος τῶν ἀρχείων ἐκάστης κοινότητος, ἣτις θέλει τὴν λαμβάνει.

Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς φύλακας τῶν ἀρχείων αὐτῶν τῶν κοινοτήτων τὸ ἱερὸν χρέος τοῦ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν, ὥστε νὰ μὴν ἐλλείψῃ κἀνὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος· πρὸς δὲ καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους νὰ συνδέωσιν αὐτὰ εἰς ἓν, καὶ νὰ τὰ διατηρῶσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα των μετ' ὅλην τὴν ἀκρίβειαν καὶ προσοχίαν.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος ταύτης Κύριος Γεώργιος Ἀποστολίδης διατάχθη νὰ πέμπῃ ταχτικῶς πρὸς ὑμᾶς διὰ τοῦ Ταχυδρομείου τὰ ἀνάλογα φύλλα κατὰ τὸν κατάλογον, τὸν ὁποῖον προσεχώρως θέλομεν σχηματίσει ἀπὸ τὰς περὶ τούτου ἀναφορὰς σας.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος θέλετε λαμβάνει ἕκαστος τρία μόνον ἀντί-
τυπα, καὶ κάμει τὴν ἀνήκουσαν χρῆσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1833.

Ὁ Γραμματεὺς, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 2.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, 22 Φεβρουαρίου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

Α'. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ ἔμπορικοῦ Ναυτικοῦ
Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κύριος Σ. Τρικούπης,

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κύριος
Χρ. Κλονάρης,

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κύριος Δ. Χρηστιδῆς,

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως
Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κύριος Ι. Ρίζος,

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κύριος
Α. Μαυροκορδάτος,

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κύ-
ριος Κ. Ζωγράφος,

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κύριος
Δ. Βούλγαρης,

Θέλουν ἐξακολουθεῖ ἐν ὀνόματι ἡμῶν τὴν διεύθυνσιν τῶν
μέχρι τοῦδε ἐπιτετραμμένων αὐτοῖς Ἰπουργείων.

Β'. Ὅλοι οἱ εἰρημένοι ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων Ἰπουργείων θέ-
λουν φέροι εἰς τὸ ἐξῆς «Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας.»

Γ'. Ἡ προεδρία, καθ' ὅλας τὰς κοινὰς συνεδριάσεις τῶν Ἰ-
πουργῶν διὰ τὰς ἀνήκουσας εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεις, ἐπιτρέπεται
ἐν τοσούτῳ εἰς τὸν ἡμέτερον Γραμματέα τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ
τοῦ ἔμπορικοῦ Ναυτικοῦ Κύριον Σ. Τρικούπην.

Δ'. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ ἔμπορικοῦ Ναυτικοῦ
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κύριος Σ. Τρικούπης νὰ γνωστο-
ποιῆσῃ καὶ ἐνεργῆσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕΪΔΕΚ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς.

1. Τὰ ἡμέτερα παράσημα θέλουν φέροι, κατὰ τὸ ἐπισυνα-
πτόμενον σχέδιον, ἰσόπλευρον κυανοῦν θυρεὸν, ὀξυνόμειον εἰς τὸ
μέσον τῆς κάτω πλευρᾶς, καὶ περιέχοντα τὸν Ἑλληνικὸν σταυ-
ρὸν ἀργυρόχρουν, φέροντα ἐν τῷ μέσῳ μικρότερον θυρεὸν μὲ τὸς
ρόμβους τοῦ Βασιλικῆς οἴκου τῆς Βαυαρίας 21 τὸν ἀριθμὸν,
τούτέστι 11 ἀργυρόχρους καὶ 10 κυανοῦς. Ὁ θυρεὸς κρατού-
μενος ἀμφοτέροθεν ἀπὸ δύο ἰσατεμμένους λέοντας, φέροι κεκλει-

σμένον Βασιλικὸν στέμμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται ἡ σταυρα-
φόρος σφαῖρα τοῦ Κράτους· τὸ δὲ ὅλον εἶναι περιτετελιγμένον
ἀπὸ Βασιλικῶν σκήνωμα, ἔξωθεν μὲν πορφυροῦν, ἔσωθεν δὲ κε-
κοσμημένον μὲ λευκογαλέην, τοῦ ὁποίου ἡ κορυφή εἶναι ὡσαύ-
τως κεκοσμημένη μὲ Βασιλικὸν στέμμα.

2. Ἡ σφραγὶς τῆς ἐπικρατείας φέροι τὰ αὐτὰ παράσημα
μὲ τὴν περιγραφὴν «ΟΘΩΝ ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ.»

3. Αἱ σφραγίδες τῶν Γραμματειῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχῶν
τοῦ Κράτους θέλουν φέροι κύκλωθεν τὰς λέξεις «Βασιλεῖον
τῆς Ἑλλάδος,» ἐν δὲ τῷ μέσῳ, τὸ ὄνομα τῆς Ἀρχῆς,
εἰς ἣν ἐκάστη ἀνήκει.

4. Τὸ Ἰπουργικὸν μας Συμβούλιον ἐπιφορτίζεται τὴν δημο-
σίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 26 Ἰανουαρίου (7 Φεβρουαρίου) 1833.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕΪΔΕΚ.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Δ. ΧΡΗ-
ΣΤΙΑΗΣ, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Δ. ΒΟΥΛ-
ΓΑΡΗΣ, Χ. ΚΛΟΝΑΡΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἄριθ. 1.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1. Ὅλοι οἱ ἡμέτεροι ὑπήκοοι, οἱ νομίμου ἡλικίας ἄρρενες,
θέλουν δώσει τὸν εἰς τὸν Βασιλέα ὄρκον· ὁ ὄρκος εἶναι ὁ ἀκό-
λουθος·

«Ὁμνῶ εἰς τὴν ὑπερούσιον Τριάδα, καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέ-
λιον, ὅτι θελω φυλάξει πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα ἡμῶν
»ΟΘΩΝΑ, καὶ ὑπακοὴν εἰς τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου τῆς
»Ἑλλάδος.»

2. Ἄμα λάβῃ ὁ Διοικητὴς ἐκάστης ἐπαρχίας τὰς πρὸς ἐκτέ-
λεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἀναγκαίας ὁδηγίας, θέλει
προσδιορίσει, δι' ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς δημογέροντας τῶν κοι-
νοτήτων, ἡμέραν τοῦ ὄρκου τὴν προτεγγίζουσαν Κυριακὴν.

Ὅλοι οἱ κάτοικοι ἐκάστης κοινότητος, ὅσοι ὀφείλουν, κατὰ
τὸ ἄρθρον 1, νὰ δώσωσι τὸν ὄρκον, θέλουν συνέλθει κατὰ τὴν
διωρισμένην ἡμέραν εἰς μίαν ἐκκλησίαν τῆς κοινότητός των
καὶ ταύτην θέλει προσδιορίσει ὁ Διοικητὴς.

Ἐκεῖ θέλουν δώσει τὸν ὄρκον ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου εἰς
μὲν τὰ χωρία ἐνώπιον τοῦ πρωτόπαππα, εἰς δὲ τὰς πόλεις, ἐνώ-
πιον τοῦ πρωτεύοντος μεταξὺ τοῦ ἱερατείου.

Ὁ ὄρκος οὗτος θέλει ἀναγνωσθῆ μεγάλη τῇ φωνῇ ὑπὸ τοῦ
ἱερέως ἢ Ἀρχιερέως, καὶ θέλει ἐπαναληθῆ αὐτολεξεῖ ἀπὸ τοὺς
ὀρκιζομένους.

3. Οἱ δημογέροντες ἐκάστης κοινότητος θέλουν φροντίσει
νὰ ὀρκισθῶσι τὸν ὄρκον τοῦτον ὅλοι, ὅσοι, κατὰ τὸ ἄρθρον
1, εἶναι εἰς χρέος νὰ τὸν δώσωσιν.

Οἱ ἴδιοι δημογέροντες θέλουν κάμει ἐπίτηδες πρωτόκολλον,
τὸ ὁποῖον θέλει ἐμπεριέχει τὸν ὄρκον καὶ τὰς ὑπογραφὰς
ὄλων τῶν ὀρκιζομένων.

4. Τὰ περὶ τοῦ ὄρκου εἰρημένα πρωτόκολλα θέλουν στα-
λῆ ἄνευ ἀναβολῆς παρὰ τῶν δημογερόντων πρὸς τοὺς Διοι-
κητὰς τῆς ἐπαρχίας των· οἱ Διοικηταὶ θέλουν ἐνώσει τὰῦτα
εἰς ἓν, καὶ διευθύνουσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν γραμμα-

τείαν, ἢ ὅποια θέλει φροντίσει νὰ τὰ ἐναποθέσῃ εἰς τὸ Ἀρχιεπισκοπικεῖον.

5. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 30 Ἰανουαρίου (11 Φεβρουαρίου) 1833.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ἡ Ἀντιβασίλειά

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕΪΔΕΚ.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆ: Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπονέμεται εἰς πάντας καὶ εἰς ἓνα ἕκαστον τῶν ὧν ἤθελαν ἀναγνώσει ἢ ἀκούσει τὸ παρὸν μας, τὰς προσηύσεις μας, καὶ γνωστοποιούμεν εἰς αὐτοὺς τὰ ἑξῆς.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς συνθήκης, ἣτις, συμφωνηθεῖσα κατὰ τὴν 9/21 Ἰουλίου 1832 εἰς Κωνσταντινούπολιν μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐτῶν Γαλλίας, Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ῥωσσίας ἀφ' ἑνός, καὶ τῆς Ὑψηλῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ἀφ' ἑτέρου μέρους, ἐπεκυρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 52 πρωτοκόλλου τοῦ ἐν Λονδίῳ Συμβουλίου, κατὰ τὴν 30 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ διὰ τῆς κατὰ συνέπειαν τῆς ῤηθείσης συνθήκης παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον, Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους γενομένης ὁρθοῦσης, προσδιορίσθησαν θετικῶς καὶ ἀμεταβλήτως τὰ σύνορα τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐκκένωσις ὧν ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ μερῶν, αἱ ὅποιαί ἐννοούμεναι ἐντὸς τοῦ νέου Κράτους ἐδιοικοῦντο ἄχρι τοῦδε ἀπὸ Ὀθωμανικῆς ἀρχῆς, ἢ κατεῖχοντο ἀπὸ Ὀθωμανικὰ στρατεύματα, ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1832 τελευταίαν προθεσμίαν, ἀπεφασίσαιμεν, δυνάμει τῶν χορηγηθέντων εἰς ἡμᾶς δικαιωμάτων διὰ τῶν 4 καὶ 5 ἄρθρων τῆς ἐν Λονδίῳ Συνθήκης τῆς 7 Μαΐου 1832, νὰ διατάξωμεν νὰ κατασχεθῶσιν ὅλαι αἱ ῤηθεῖσαι ἐπαρχίαι ὀνομαστί, ἢ τῆς Ἀττικῆς, τῆς Εὐβοίας, τοῦ Ζητιουνίου, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ λοιπὰ μεταξὺ τῶν κόλπων τῆς Ἄρτης καὶ τοῦ Βώλου κείμενα μέρη τὰ ὅποια, διὰ τῆς συνθήκης τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς 9/21 Ἰουλίου 1832, καὶ διὰ τῆς κατὰ συνέπειαν γενομένης ὁρθοῦσης, παρεχωρήθησαν ἡμῶς μὲ ὄλας τὰς ἀνγκυρίας εἰς αὐτὰ ἰδιοκτησίας, εἰς τὴν παντοτεινὴν καὶ πλήρη Κυριαρχίαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἀναδεχθῶμεν τὴν διοίκησιν τῶν.

Ἐπιχειροῦμεν λοιπὸν, δυνάμει τῆς παρούσης δηλοποιήσεως, τὴν κατοχὴν ταύτην, καὶ ἀπαιτοῦμεν ἐπομένως καὶ περιμένομεν ἀπὸ ὅλων τοῦς κατοίκους καὶ ὑπηκόους τῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν μας ἦδη μεταβαινουσῶν ἐπαρχιῶν καὶ μερῶν, ὥστε εἰς τὸ ἑξῆς νὰ μὲς ἀναγνωρίσωσιν ὡς νόμιμον Βασιλεῖα καὶ ἡγεμόνα τῶν, νὰ ἀπονέμωσιν πρὸς ἡμᾶς τὴν ἀνήκουσαν ὑπακοὴν καὶ πίστιν, νὰ ἐκπληρῶσιν, ἐν συνειδήσει καὶ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τὰ νόμιμα πρὸς ἡμᾶς καθήκοντά τῶν ὡς ὑπηκοοὶ, καὶ νὰ κάμωσιν τὸν ὄρκον τῆς πίστεως ὅτε προσκληθῶν.

Δίδομεν δὲ εἰς αὐτοὺς τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι θέλομεν τοὺς ὑπερασπισθῆ πάντοτε εἰς ὅλα τὰ νόμιμα δικαιώματα καὶ τὰς ἐλευθερίας τῶν, καὶ ὅτι θέλομεν εἶχει διηνεκῆ φροντίδα νὰ ἐπαυξήσωμεν τὴν εὐδαιμονίαν τῶν.

Ἐνταυτῷ προσθέτομεν πανδημῶς τὴν ὑπόσχεσίν μας, ὅτι θέλομεν ἐκτελέσει ἀκριβῶς ὅλας, ὅσας, διὰ τῆς ῤηθείσης συνθήκης

τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς 9/21 Ἰουλίου 1832 καὶ τοῦ 52 Πρωτοκόλλου τοῦ ἐν Λονδίῳ Συμβουλίου τῆς 30 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἀνεδέχθημεν ὑποχρεώσεις, ὅχι μόνον νὰ μὴ προξενήσωμεν τὸ παραμικρὸν ἐμπόδιον εἰς τοὺς κατοίκους καὶ ἰδιοκτητὰς τῶν ἐνσωματωμένων μὲ τὴν ἐπικρατείαν μας ἐπαρχιῶν καὶ μερῶν, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μεταναστεύσωσιν καὶ νὰ πωλήσωσιν τὰς ἰδιοκτησίας τῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τῆς ῤηθείσης ἀπὸ 9/21 Ἰουλίου 1832 συνθήκης περὶ μεταναστάσεως καὶ ἐκποιήσεως συμφωνιῶν καὶ ὄρων, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου νὰ χορηγήσωμεν εἰς αὐτοὺς πᾶσαν ἀντιλήψιν· καὶ ὅτι δὲν θέλομεν λείψει νὰ δώσωμεν καὶ εἰς τοὺς προσέβουοντες τὴν Ὀθωμανικὴν θρησκείαν, ὅσοι ἤθελαν προτιμήσει νὰ διαμεῖνουν εἰς τὸ Βασιλεῖόν μας, πᾶσαν ὑπεράσπισιν, τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ περιμεύωσιν ἀπὸ ἡμᾶς ὅλοι ἐπίσης οἱ ὑπηκοοὶ μας ὅποιασδήποτε καὶ ἂν ἦναι θρησκείας, καὶ ὅτι θέλομεν ἀπονέμει εἰς αὐτοὺς τὴν ἐντελεστάτην, ὡς πρὸς τὰς θρησκευτικὰς τῶν δοξασίας, ἐλευθερίαν.

Ἀνεθέσαμεν δὲ τὴν κατοχὴν τῶν ἀνωτέρω ἐπαρχιῶν καὶ μερῶν εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας Κύριον Ρίζον, καὶ περιμένομεν, ὥστε ὅλοι οἱ κάτοικοι καὶ ὑπηκοοὶ νὰ ὑπακούσωσι κατὰ χρεὸς εἰς τὰς ἐν ὀνόματί μας ἐκδοθησομένας παρ' αὐτοῦ διατάξεις.

Πρὸς ἐνδειξιν ἐπεθέσαμεν εἰς τὴν παρούσαν δηλοποίησιν τὴν ὑπογραφήν μας καὶ τὴν Βασιλικὴν σφραγίδα μας.

Ἐξεδόθη ἐν τῇ Βασιλικῇ καθέδρᾳ μας, ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10/22 Φεβρουαρίου 1833.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασίλειά

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτ. καὶ τοῦ Ἐμ. Ναυτ. Γραμ. Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς διαρρύθμισιν τοῦ νομισματικοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα συστήματος, κατὰ τὰς προτάσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, διετάξαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Οἱ ἄχρι τοῦδε κανονισμοὶ τῶν νομισμάτων εἶναι ἄκυροι διὰ τὸ μέλλον, ἐκτὸς μόνον τῶν ἀφορώντων τὰς προσδιορισμένας καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς πλήρη ἐνεργεῖαν μενούσας ποινὰς, κατὰ τὸ Δ'. κεφάλαιον τοῦ Ἀπανθίσματος τῶν ἐγκληματικῶν.

2. Ἡ ἐκτύπωσις τῶν πολυτίμων μετάλλων, καθὼς καὶ ἡ τοῦ χαλκοῦ, κατὰ τοὺς ἄχρι τοῦδε ἐπικρατήσαντας τύπους, παύει.

3. Ἄντι τῶν ἄχρι τοῦδε νομισμάτων θέλουσιν εἰσαχθῆ νέα, τῶν ὁποίων τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ ἐμπεριέχουν, ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν τῶν ἀξίαν, τὴν τιμὴν, ἣτις εἶναι ἐπ' αὐτῶν χαραγμένα, καὶ διὰ τὴν ὅποιαν τὸ Ταμεῖον τὰ ἐκδίδει. Ἐπομένως δὲν θέλουσιν ἐμβῆ εἰς λογαριασμὸν παντελῶς τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτυπώσεως.

4. Εἰς τόπον τῆς ἄχρι τοῦδε προσδιορισμένης μονάδος τοῦ φοίνικος, ὅστις ἦτον ἐλαφρότερος τῆς ληρθείσης βάσεως, θέλει εἰσαχθῆ νέον νόμισμα, φέρον τὸ ὄνομα *Δραχμῆ*, καὶ θέλει λογίζεσθαι ὡς μονὰς καὶ βάση τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος.

5. Ἡ *Δραχμῆ* θέλει διαιεσθῆ εἰς ἑκατὸν μόρια ὀνομαζόμενα *Λεπτά*.

6. Ἡ *Δραχμῆ* συνίσταται ἀπὸ ἐννέα μόρια ἀργύρου καθαρῶ

και εν μέρει χαλκού, περιέχει γραμμὰς 4,029 καθαρού αργύρου και 0,448 χαλκού, συνάμα δὲ γραμμὰς 4,477 μετρικοῦ βάρους.

7. Ἐκτός τῆς ἀπλῆς Δραχμῆς, θέλου ἐκδοθῆ νομίσματα πέντε Δραχμῶν, ἡμισείας Δραχμῆς και τέταρτον Δραχμῆς. (Πεντάδραχμον, Ἡμίδραχμον και τέταρτον Δραχμῆς), ἔχοντα ὅλα τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν τοῦ μίγματος και τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίως ὡς πρὸς τὸ Μονόδραχμον.

Τὸ πεντάδραχμον περιέχει γραμμὰς 20,147 καθαροῦ αργύρου και 2,238 χαλκού, συνάμα δὲ γραμμὰς 22,385 μετρικοῦ βάρους. Τὸ Ἡμίδραχμον περιέχει γραμμὰς 2,015 καθαροῦ αργύρου και 0,223 χαλκού, συνάμα δὲ γραμμὰς 2,238 μετρικοῦ βάρους. Τὸ τέταρτον Δραχμῆς περιέχει γραμμὰς καθαροῦ αργύρου 1,007 και χαλκού 0,112, συνάμα δὲ γραμμὰς 1,119 μετρικοῦ βάρους.

8. Ὅλα τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα φέρουν ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως με τὴν περιγραφὴν, "Ὁθων Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τὰ παράσημα τοῦ κράτους, και κάτωθεν αὐτῶν τὴν σημειώσιν τῆς τιμῆς τοῦ νομίσματος και τὸ ἔτος τῆς ἐκτυπώσεως.

9. Θέλουν ἐκτυπωθῆ χρυσᾶ νομίσματα 20 και 40 Δραχμῶν, συγκεκριμένα ἐξ ἑνῆς μορίου καθαροῦ χρυσοῦ και ἐνὸς μορίου χαλκού. Τὸ ἀπλοῦν Εἰκασάδραχμον περιέχει γραμμὰς 5,199 καθαροῦ χρυσοῦ και 0,577 χαλκού, συνάμα γραμμὰς 5,776 μετρικοῦ βάρους. Τὸ τεσσαρακοντάδραχμον περιέχει γραμμὰς 10,398 καθαροῦ χρυσοῦ και 1,155 χαλκού, συνάμα γραμμὰς 11,553 μετρικοῦ βάρους.

10. Τὰ χρυσᾶ νομίσματα φέρουν ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, βλέποντος πρὸς δεξιάν, με τὴν περιγραφὴν, "Ὁθων Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τοῦ ἑτέρου τὰ παράσημα τοῦ κράτους, και κάτωθεν αὐτῶν τὴν σημειώσιν τῆς τιμῆς τοῦ νομίσματος και τὸ ἔτος τῆς ἐκτυπώσεως.

11. Πρὸς εὐκολίαν τῆς καθ' ἡμέραν μικρᾶς ἐντὸς τοῦ κράτους δοσοληψίας και πρὸς ἐξίσωσιν τῶν πληρωμῶν, θέλου ἐκτυπωθῆ νομίσματα ἀπὸ καθαρὸν χαλκὸν ἀνά 1, 2, 5 και 10 Λεπτὰ. Τὸ ἔτος αὐτῶν προσδιορίζεται

Διὰ μὲν τὸ Λεπτὸν	γραμμὰς	1,299
Διὰ τὸ Δίλεπτον	»	2,598
Διὰ τὸ Πεντάλεπτον	»	6,495
Διὰ τὸ Δεκάλεπτον	»	12,990

12. Τὰ χαλκονομίσματα φέρουν ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους τὰ παράσημα τοῦ Κράτους με τὴν περιγραφὴν, ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, και ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τὴν σημειώσιν τῆς τιμῆς και τὸ ἔτος τῆς ἐκτυπώσεως.

13. Τὸ ποσὸν τῶν ἐκδοθησομένων νομισμάτων θέλει κανονίζεσθαι διὰ τὸ μέλλον κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους.

14. Ὁ ἔχων νὰ λαμβάνῃ χρήματα δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δέχεται εἰς χαλκονομίσματα πλείοτερον τοῦ πεντηκοστημορίου, ἤτοι δύο τοῖς ἑκατὸν τῆς πληρωθησομένης εἰς αὐτὸν ποσότητος, ἐκτός μόνον ἂν ἐγγιεν ἄλλη βῆσι ἐπὶ τούτῃ συμφωνία μεταξὺ τῶν ἐνεχομένων μερῶν.

15. Πληρωμαὶ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον δὲν γίνονται τοῦ λοιποῦ εἰ μὴ εἰς Ἑλληνικὰ νομίσματα, κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ διατίμησιν.

16. Ἀπὸ αὐτῶν τὸν κανὸνα ἐξαιροῦνται προσωρινῶς και μέχρι νεωτέρας διαταγῆς τὰ κάτωθι σημειούμενα νομίσματα, τὰ ὅποια θέλου εἰσθαι δεκτὰ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας τιμὰς εἰς ὅλα τὰ ἔθνηκα ταμεῖα.

α. Ἐκ τῶν Γαλλικῶν νομισμάτων			
1. Μονόδραχμον πρὸς	1	δραχ.	11 Λεπ.
2. Τὸ Πεντάδραχμον	5	»	58
3. Τὸ χρυσοῦν νόμ. τῶν 20 φράγ.	22	»	33
4. Ὁμοῖον » τῶν 40 φράγ.	44	»	66
5. Χρυσοῦν Λουγγιον (νέον)	26	»	54
β'. Τὸ Ἰσπανικὸν Μεξικαν. διστηλον	6	»	—
γ'. Τὰ Γερμανικὰ τάληρα, ὡς τὸ Θη- ρσιανὸν και ἄλλα Αὐστριακὰ Βαυ- αρικὰ και λοιπὰ τάληρα.	5	»	78
δ'. Τὸ εἰκοσάρι κατὰ τὴν Γερμ. διάταξ.		»	95
ε. Τὸ Αὐστρ. ἀκαίριον Σοφφερῖνιον	38	»	88
ς'. Τὸ ἡμισυ αὐτοῦ	19	»	44
ζ'. Τὰ Αὐστρ. και Βαυαρικὰ Φλωρία	13	»	6
η. Τὸ Ὄλλανδικὸν	13	»	—

17. Οἱ πρόην ἐκτυπωθέντες εἰς τὴν Ἑλλάδα Φοίνικες εἶναι παρὰ τιμὴν. Τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον θέλει τοὺς δέχεσθαι εἰς τὰς πρὸς τὸ δημόσιον γινόμενας πληρωμὰς κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν τῶν ἀξίαν, ἧς, κατὰ τὰς γενομένας ἐξετάσεις, εἶναι γραμμῶν 3,747 ἀργύρου, ἤτοι 93 λεπτῶν, κατὰ τὴν νέαν διατίμησιν. Εἰς τὴν τιμὴν ταύτην δύναται και νὰ τοὺς ἀνταλλάξῃ τις εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον.

18. Ἡ κυκλοφορία τῶν ἀκρι τοῦδε ἐκτυπωθέντων Ἑλληνικῶν χαλκονομισμάτων θέλει παύσει. Ἡ Κυβέρνησις θέλει τὰ συνάξῃ εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν ἤδη τιμὴν, τούτέστιν 80 0/0, ἤτοι 4 νέα λεπτὰ ἀντὶ πέντε παλαιῶν, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Θέλουν εἰσθαι δεκτὰ εἰς αὐτὴν τὴν τιμὴν εἰς ὅλα τὰ ἔθνηκα ταμεῖα, ἧ θέλου ἀνταλλάττεσθαι εἰς νέα χαλκονομίσματα, ἧ θέλου λαμβάνεσθαι, διδομένου τοῦ ἀντιτίμου εἰς ἄλλα μεταλλικὰ νομίσματα ἢ συνάξῃς δι' ἀνταλλαγῆς εἰς νέα χαλκονομίσματα, ἧ δι' ἀποδόσεως τοῦ ἀντιτίμου εἰς ἄλλο εἶδος μεταλλικῶν, θέλει λάβει ἀρχὴν ἀπὸ 1 (13) Μαΐου τοῦ τρέχοντος ἔτους· ἔως εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τὰ παλαιὰ χαλκονομίσματα θέλου εἰσθαι εἰς κυκλοφορίαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἤδη ἔχουν τιμὴν πρὸς 80 0/0.

19. Τὰ μερικὰ ἔθνηκα ταμεῖα θέλου διαταχθῆ νὰ μὴ ἐκδίδωσι πλέον τὰ ὅποια συνάξουν χαλκονομίσματα και Φοίνικας, ἀλλὰ θέλου τὰ διευθύνει εἰς τὸ ἔθνηκὸν γενικὸν ταμεῖον, τὸ ὁποῖον θέλει τὰ θέσει ἐκτός κυκλοφορίας.

20. Τὰ ξένα χαλκονομίσματα, καθὼς ἐν γένει ὅλα τὰ ξένα φιλά νομίσματα (billon), εἶναι ἀπηγορευμένα, και δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις τῶν οὔτε εἰς τὴν δοσοληψίαν τῶν πολιτῶν.

21. Ὁ παρὼν κανονισμὸς δὲν θέλει ἔχει καμμίαν ἰσχὴν εἰς τὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς του συνθήκας και ὑποχρεώσεις. Ἀ' ὁ ἔχων νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τοιαύτης συμφωνίας εἶναι ὑπόχρεως νὰ δέχεται τὰ νέα νομίσματα, ἀφ' οὗ γενῆ προλαβόντως ἡ ἀπαιτουμένη ἐλάττωσις.

22. Ὁ παρὼν κανονισμὸς ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῆ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσιέυσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 (20) Φεβρουαρίου 1833.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀρτοβασίλεια

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρίεδρος, ΜΑΟΥΡ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατ. Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, 28 Φεβρουαρίου

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρὸς πάντας τοὺς κατοίκους τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας διευθύνουσιν ὁσημέραι οἱ κάτοικοι τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς ἐπικρατείας πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Γαληνότατον ἡμῶν Βασιλέα διὰ τὰ ἐκφράσσει τὴν ἀφοσίωσιν, τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑποταγὴν τῶν εἰς τὰς Βασιλικὰς διατάξεις, κηξήθη τόσον, ὥστε δὲν εἶναι πλέον δυνατὸν νὰ δίδηται ἰδιαιτέρως εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀπάντησις. Διὰ ταῦτα τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον διετάχθη κατὰ τὴν 8 (20) τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος ὅτι τὰ αἰσθητά, τὰ ἐξηγούμενα εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους ταύτας ἀναφοράς, εἶναι πρόξενα χαρᾶς εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, καὶ κινῶσι τὴν ζωηρὰν εὐγνωμοσύνην τῆς καὶ ὅτι ἡ Α. Μ. ἐλπίζει νὰ ἴδῃ πεποιθότως τὴν πραγματοποιήσιν τῶν αἰσθημάτων τούτων, τὰ ὁποία θεωρεῖ ὡς τὴν ἀσφαλεστέραν ἐγγύησιν τῆς μελλούσης εὐδαιμονίας τοῦ τόπου τούτου, καὶ τῆς τόσον ἐπιθυμητῆς καταπαύσεως τῶν δεινῶν, τὰ ὁποία τοσοῦτον χρόνον ἐμάστισαν τοὺς κατοίκους του. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐκτελοῦν τὴν διαταγὴν ταύτην, πέποιθεν ὅτι ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀναγαμιλλώμενοι, θέλουσιν συνενώσει τὸν ζῆλόν των, εἰς τὸ νὰ ἐκπληρώσωσιν εὐτυχῶς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 14 Φεβρουαρίου 1833

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, Χ. ΚΛΟΝΑΡΗΣ, Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Δ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Γ

ΕΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν νὰ παραβληθῶσι τὰ ξένα νομίσματα, τὰ ὁποία εἶναι εἰς κυκλοφορίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν των ἀξίαν, μὲ τὰ νέα Ἑλληνικὰ νομίσματα, τῶν ὁποίων τὴν κυκλοφορίαν διωρίσαμεν διὰ τοῦ ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡμερομηνίαν διατάγματός μας, καὶ νὰ γενῆ ὁ ἀμοιβαῖος παραλληλισμὸς αὐτῶν.

Διατάττομεν λοιπὸν νὰ δημοσιευθῇ ἡ κατὰ συνέπειαν κανονισθεῖσα διατίμησις, διὰ τὰ ἐξασφαλίσωμεν τοὺς ὑπηκόους μας ἐναντίον πάσης ἐνδεχομένης ζημίας.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 (20) Φεβρουαρίου 1833.

Ἐ ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀρτίβασιλεία

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, ΕΪΔΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκον. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.